

ÀMBITS NÚMERO 3, EL PRIMER ANY

Amb aquest número, "Àmbits" comença a assolir un dels seus principals reptes: fer possible una revista de psicopedagogia i en català. I diem comença, perquè el camí a recórrer és encara llarg i carregat d'incògnites.

La necessitat de crear un espai de debat i encontre entre tots aquells professionals que intervenen en àmbits laborals vinculats al món de l'educació o de la salut, en el sentit més ampli, (l'assessorament institucional, la formació o la intervenció psicopedagògica), es fa evident dia a dia.

En un moment de transformacions i canvis substancials en els contextos educatius (escolars o no) i relacionals, fer circular les idees, compartir i construir coneixements, vehicular les maneres de treballar i fer personals, o aprendre dels altres i amb els altres, no hauria de ser quelcom extraordinari, sinó allò que defineix amb propietat algun dels trets més característics de la nostra professió.

ÀMBITS DE PSICOPEDAGOGIA s'instal·la voluntàriament en la frontera entre allò nou i allò existent, en aquell espai on l'acció i la reflexió coexisteixen inexorablement, amb la voluntat de servir d'instrument per a un col·lectiu de professionals a voltes mancat d'eines de difusió i d'intercanvi.

Amb aquest número es tanca una primera etapa: havien de saber si érem capaços de tirar endavant el projecte. La resposta obtinguda en el si del col·lectiu de professionals que integrem l'ACPEAP o en d'altres companys de professió i d'altres àmbits professionals, ens fa pensar que hem d'avançar en la línia endegada, però que hem de créixer també. La fita que ens havíem plantejat per aquests primers anys era treure tres números anuals (febrer-juny-octubre), i les previsions apunten que així continuarà essent almenys en un futur proper. Amb tot, l'estructura que anem construint adquirirà sentit i esdevindrà útil i significativa en la mesura en que, tot i el caràcter dinàmic i obert que ha de caracteritzar la proposta, es pugui anar consolidant. Aquest esdevé ara el nou repte. A partir del proper número la revista arribarà a tots els Serveis Educatius, com també a la majoria de facultats. Es possibilita així, al nostre entendre, el seu us com a mitjà de treball conjunt i compartit. Fer-ho possible a partir d'ara ja no només dependrà d'aquells que formem part del consell de redacció, la tasca és ara conjunta i el repte de tots. Som-hi doncs.